

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 31. maja 1912.

Treść: (№ 102—104.) 102. Traktat państwo między Austro-Węgrami i Hesją, zawarty w celu zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w Austrii względnie w Hesji. — 103. Rozporządzenie, dotyczące wytwarzania i pomagańcia drożdży czystej kultury w browarach apparatowych. — 104. Ustawa, dotycząca podwyższenia wolnej od egzekucji kwoty z poborów służbowych, plac, poborów zaopatrzenia i i.

102.

Traktat państwo z dnia 3. stycznia 1912

między Austro-Węgrami i Hesją, zawarty w celu zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w Austrii względnie w Hesji.

(Podpisany w Berlinie dnia 3. stycznia 1912, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość dnia 25. marca 1912, ratyfikacye wymieniono w Berlinie dnia 31. marca 1912.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia
Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae
Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiariis Nostris atque ab illo Magni Duci Hassiae tractatus pro evitanda in Austria et in Magno Ducato Hassiae dupli impositio vectigalium publicorum, die tertio mensis januarii anni millesimi nongentesimi duodecimi Berolini initus et signatus est, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz Austryacki, Król Czech itd. i Apostolski Król Węgier

oraz

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę hesski i reński,

przejęci życzeniem zapobieżenia podwójnym opodatkowaniem w stosunku między Austryą a Hessią, które mogłyby wyniknąć wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w tych Państwach, zamianowali w celu zawarcia w tym względzie traktatu państwowego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz Austryacki, Król Czech itd. i Apostolski Król Węgier:

hrabiego Władysława Szögyény-Marieli de Magyarszögyén i Szolgaegyháza, Swego podkomorzego, rzeczywistego tajnego radcę, nadzwyczajnego i upelnomocnionego ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu niemieckim, kawalera orderu Złotego Runa, ozdobionego wielkim krzyżem austriacko-cesarskiego orderu Leopolda, kawalera austriacko-cesarskiego orderu Żelaznej Korony pierwszej klasy, i

pana Hermana Barecka, szefa sekretariatu w c. k. austriackim Ministerstwie skarbu,

zaś

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę hesski i reński:

Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy królewsko pruskim dworze Dra. Ing. barona Maksymiliana Bieglebena,

którzy po udzieleniu sobie pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące punkta.

Artykuł 1.

Z zastrzeżeniem postanowień, zawartych w artykułach 2. do 4. włącznie, pociągnie się obywatele austriackich względnie hesskich do placenia państwowych podatków bezpośrednich tylko w tem Państwie, w którym mają oni miejsce zamieszkania, a w jego braku tylko w tem Państwie, w którym przebywają.

Z tem samem zastrzeżeniem pociągnie się obywatele austriackich względnie hesskich, którzy mają miejsce zamieszkania w obu Państwach, do placenia państwowych podatków bezpośrednich tylko w tem Państwie, w którym posiadają prawo obywatelstwa.

Miejsce zamieszkania w rozumieniu niniejszych układów istnieje w tem miejscu, w którym ktoś ma mieszkanie wśród okoliczności, pozwalających wnosić na zamiar stałego zatrzymania tegoż.

Artykuł 2.

Bez względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania osoby obowiązanej do uiszczania podatku nakładać się będzie państowe podatki bezpośrednio od posiadłości gruntowych i budynków, tudzież od prowadzenia stałego przemysłu, jak również od dochodu, pochodzącego z tych źródeł, jedynie w tem Państwie, w którym leżą posiadłości gruntowe i budynki albo w którym wykonyuje się przemysł.

Jeżeli prowadzenie przemysłu rozciąga się na oba Państwa, wówczas będzie się wymierzać państowe podatki bezpośrednio w każdym Państwie tylko w miarę obrotu, odbywającego się w jego obrębie.

Co do opodatkowania wierzytelności hipotecznych i dochodu z nich płynącego mają być nadal stosowane bez ograniczeń postanowienia ustawowe, obowiązujące w Astryi względnie w Hessyi.

Artykuł 3.

O ile opodatkowanie dochodu z procentów i rent ma być w myśl ustawy austriackiej o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, uskuteczniane w drodze potrącenia, będzie ono wykonywane bez ograniczeń.

Przez to jednak nie narusza się bynajmniej prawa opodatkowania, przysługującego Państwu hesskiemu według ustaw hesskich.

Artykuł 4.

Na płace, emerytury, płace poczkalne i wsparcia, wypłacane przez jedną z kas państwoowych (kasę koronną, nadworną, krajową), będzie się nakładać bezpośrednio podatki państweonly w tem Państwie, z którego ma pochodzić wypłata.

Artykuł 5.

Pomiędzy Stronami umawiającymi się istnieje zgoda co do tego, iż podatek majątkowy, który ma być płacony na podstawie ustawy hesskiej z dnia 12. sierpnia 1899, należy uważać w myśl § 9., ustęp 2. i § 127., ustęp 1., ustawy austriackiej, dotyczącej bezpośrednich podatków osobistych z dnia 25. października 1896, za równorzędny z powszechnym podatkiem zarobkowym, względnie za specjalne opodatkowanie bezpośrednie.

Artykuł 6.

Pod względem dalszych szczególnych postanowień, potrzebnych w danym razie celem zapobieżenia

ile możliwości podwójnemu opodatkowaniu takich osób, które są zarówno obywatelami austriackimi jak i hesskimi a zarazem mają miejsce zamieszkania na obu obszarach państwowych, porozumią się w danym wypadku Rządy obu Państw, dla których układ niniejszy ma obowiązywać, i wydadzą zarządzenia, odpowiadające układowi.

Artykuł 7.

Układ niniejszy nie odnosi się do wykonywania przemysłów domokrażnych i wędrownych.

Artykuł 8.

Traktat niniejszy wchodzi w życie z najbliższym okresem podatkowym, następującym po jego zawarciu. Może on być wypowiedziany przez każdą z Stron.

Jeżeli wypowiedzenie takie nastąpi przed 1. października pewnego roku, wówczas traci traktat moc obowiązującą na rok podatkowy, następujący

bezpośrednio po roku kalendarzowym wypowiedzenia. Jeżeli wypowiedzenie nastąpi po tym czasie, wówczas należy uważać traktat za rozwiązany dopiero począwszy od następnego drugiego roku podatkowego.

Artykuł 9.

Układ niniejszy ma być obustronnie przedłożony do Najwyższego zatwierdzenia, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych ma być uskuteczniona w Berlinie.

W dowód tego podpisali obustronni pełnomocnicy układ niniejszy własnoręcznie w dwóch równobrzmiących wygotowaniach i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Berlin, dnia 3. stycznia 1912.

(L. S.) Hrabia Władysław Szögyény wlr.

(L. S.) Baron Maksymilian Biegeleben wlr.

(L. S.) Herman Bareck wlr.

Nos visis et perpensis tractatus huius articulis, omnes illos pro Austria ratos hisce confirmatosque habere profitemur ac declaramus verbo Nostro promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentis ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo quinto mensis martii anno Domini millesimo nongentesimo duodecimo, Regnorum Nostrorum sexagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Leopoldus Comes Berchtold ab et in Ungarschitz m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Theodorus Ippen m. p.
Caes. et Reg. Consul Generalis.

Protokół końcowy.

Przy podpisaniu zawartego w dniu dzisiejszym traktatu państwowego dla zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w Austrii względnie w Hessyi, zawarli podpisani pełnomocnicy jeszcze następujące porozumienie, które ma mieć równą z traktatem moc i skuteczność.

Strony kontraktujące zgadzają się na to, iż c. k. austriackie i wielko-książęce hesskie władze podatkowe mają w celu wykonania traktatu państwowego upoważnienie do bezpośredniego komunikowania się, tudzież do udzielania sobie na zapytanie wyjaśnień z aktów urzędowych, oraz iż do tych za-

pytań i wyjaśnień ma znaleźć zastosowanie obowiązek dochowania tajemnicy urzędowej, a wreszcie, że akta nie będą przesyłane.

Protokół niniejszy, który należy uważać za zatwierdzony przez obie Strony wskutek wymiany ratyfikacji traktatu państwowego, sporządzono w Berlinie w podwójnym wygotowaniu dnia 3. stycznia 1912.

(L. S.) **Hrabia Władysław Szögyény** wr.

(L. S.) **Baron Maksymilian Biegeleben** wr.

(L. S.) **Herman Bareck** wr.

Powyższy traktat państwovy ogłasza się na zasadzie § 285. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dotyczącej bezpośrednich podatków osobistych. z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Wiedeń, dnia 10. maja 1912.

Stürgkh wr.

Zaleski wr.

103.

**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1912,
dotyczące wytwarzania i pomnażania drożdży czystej kultury w browarach aparatowych.**

Uzupełniając postanowienia § 6., rozdział II. B., przepisu wykonawczego o podatku od piwa z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, rozporządza się, co następuje:

W browarach, w których wytworzoną ilość brzeczków piwnej bada się urzędownie zapomocą przyrządu kontrolno-mierniczego do brzeczek piwnej, dozwolone jest wytwarzanie i pomnażanie drożdży czystej kultury pod następującymi warunkami:

1. Każdy przedsiębiorca browaru, który chce prowadzić hodowlę lub pomnażanie drożdży czystej kultury, winien wnieść odnośne doniesienie na 14 dni przed rozpoczęciem do właściwej władzy skarbowej pierwszej instancji. Do doniesienia tego należy dodać w potrójnym wygotowaniu:

- a) dokładny opis postępowania, które będzie stosowane przy zamierzonem wytwarzaniu, względnie pomnażaniu drożdży czystej kultury;
- b) dokładny plan lokalu, w którym postępowanie to ma być wykonywane; jeżeli postępowanie to przeprowadza się w samym lokalu fermentacyjnym, należy przeznaczyć na czystą hodowlę drożdży, względnie ich pomnażanie osobne kadzie i poznaczyć je;
- c) spis wszystkich przy tem używanych naczyni i urządzeń fabrycznych z podaniem ich pojemności.

2. Na skutek doniesienia tego zarządza się oględziny, polegające na zbadaniu prawdziwości przedłożonych załączników i na urzędowem oznaczeniu lokalu przemysłowego oraz zgłoszonych naczyni i urządzeń fabrycznych.

Urządowe zbadanie pojemności naczyni i urządzeń fabrycznych ma odbyć się tylko wtedy, jeżeli zachodzą uzasadnione zarzuty przeciw prawdziwości dat, podanych przez strony.

Wynik tej czynności urzędowej należy stwierdzić w protokole, którego jeden egzemplarz, zaopatrzy poświadczaniem urzędowem, otrzymuje przedsiębiorca browaru, a drugi egzemplarz kierownik powiatowy nadzoru. Trzeci egzemplarz pozostałe u władzy skarbowej pierwszej instancji. Egzemplarz, wydany przedsiębiorcy, należy złożyć w browarze w miejscu, przeznaczonym na przechowywanie papierów kontrolnych, jako integralną część składową protokołu oględzin celem każdego czasnego przeglądu przez organa skarbowe.

3. O każdej zmianie sposobu postępowania, lokalu przemysłowego albo naczyni i urządzeń fabrycznych należy donieść na 8 dni przed ich przeprowadzeniem władz skarbowej pierwszej instancji w potrójnym wygotowaniu. Wskutek odnośnego doniesienia należy wdrożyć postępowanie według zarządzeń powyższych (punkt 2.).

4. Pobranie pewnej ilości brzeczek piwnej potrzebnej do hodowli, względnie do pomnożenia drożdży czystej kultury należy podać wyraźnie w zgłoszeniu odnośnej warki z wymienieniem pobrać się mającej ilości brzeczek oraz okoliczności, czy będzie ona pobrana przed wpuszczeniem do kadzi fermentacyjnych czy też z pewnej kadzi fermentacyjnej. W żadnym razie nie można pobierać brzeczek przed urzędowem zbadaniem warki. Urząd boletujący ma uwidocznić w bolecie daty odnośne.

5. Jeżeli świeżą brzeczkę piwną pobiera się z kadzi fermentacyjnych lokalu fermentacyjnego, wówczas należy uwidocznić to w sposób odpowiedni w zapiskach dla piwnicy fermentacyjnej z podaniem numeru kadzi i pobranej ilości.

6. Dopełnianie kadzi fermentacyjnych w lokalu fermentacyjnym po pobraniu brzeczek dla hodowli drożdży względnie ich pomnożenia do normalnej ilości płynu jest zakazane.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Zaleski wr.

104.
Ustawa z dnia 17. maja 1912,

dotycząca podwyższenia wolnej od egzekucji kwoty z poborów służbowych, plac, poborów zaopatrzenia i i.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Paragraf 2., ustęp 1. i 2. ustawy z dnia 29. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 68, w brzmieniu, zmienionem artykułem I. ustawy z dnia 26. maja 1888, Dz. u. p. Nr. 75, oraz § 1. ustawy z dnia 21. kwietnia 1882, Dz. u. p. Nr. 123, zostają zmienione w ten sposób, iż w miejsce słów „800 złotych reńskich” wstępują słowa:

„2000” koron”.

Artykuł II.

Artykuł II., ustęp 1. i 2. ustawy z dnia 26. maja 1888, Dz. u. p. Nr. 75, i §§ 2. i 5.

ustawy z dnia 21. kwietnia 1882, Dz. u. p. Nr. 123, oraz § 291., ustęp 1., 2. i 3. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79, zostają zmienione w ten sposób, iż słowa „500 złotych refińskich” zastąpi się słowami:

„1200 koron”.

Artykuł III.

Artykuł IX., l. 8. i 10. ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78, zostaje zmieniony w ten sposób, iż:

1. w razie egzekucji na pobory osób, pozostających w służbie publicznej, lub osób, zajmujących posady w służbie prywatnej, i osób po nich pozostałych w celu świadczenia utrzymania, należącego się w myśl ustawy, pozostaje zobowiązaniu wolną połową poboru rocznego, wyjętego zresztą z pod egzekucji, a co najmniej przy poborach w służbie czynnej kwota 800 K, zaś przy poborach osób, należących do siły zbrojnej i żandarmerii kwota 1000 K, wreszcie przy poborach emerytalnych (odprawie) kwota 500 K;

2. ograniczenia, obowiązujące zresztą co do egzekucji na odsetki z wojskowej kaucji małżeńskiej, nie stoją na przeszkodzie egzekucji, prowadzonej z powodu utrzymania, należącego się w myśl ustawy, przez żonę lub dzieci, spłodzone w małżeństwie, dla którego kaucję ustanowiono;

3. § 292., ustęp 1., ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79, ma opiewać:

„Jeżeli z powodu pretensji do świadczenia utrzymania, należącego się w myśl ustawy, prowadzi się egzekucję na pobory i wierzytelności, wymienione w § 291., wówczas tylko kwota 500 K wyłączoną jest z pod egzekucji.”

Artykuł IV.

§ 24. ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112, zostaje zmieniony w ten sposób, iż w miejsce słów „350 złotych refińskich” mają wstąpić słowa „1200 koron”.

Artykuł V.

Zapowiedzenia u osób trzecich, pozostające w sprzeczności z postanowieniami ustawy niniejszej, a dozwolone przed rozpoczęciem się jej mocy obowiązującej, należy znieść na wniosek przeciwnika strony zagrożonej.

Postanowienia ustawy tej nie naruszają natomiast praw, nabitych ważnie przed rozpoczęciem się jej mocy obowiązującej drogą ustępstwa lub innego aktu prawnego, tudzież drogą egzekucji stosownie do ustaw, które aż do tej chwili istniały.

Artykuł VI.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z pierwszym dniem trzeciego miesiąca kalendarzowego, następującego po jej ogłoszeniu.

Wykonanie ustawy tej poruczam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 17. maja 1912.

Franciszek Józef w&r.

Stürgkh w&r.

Georgi w&r.

Bráf w&r.

Hohenburger w&r.

Zaleski w&r.

Heinold w&r.

Röessler w&r.

Forster w&r.

Hussarek w&r.

Trnka w&r.

Długosz w&r.